

» Ἰξὸὺς βάλτε 'ς τὰ κλαδιά,
ἡ κτυπᾶτε, κυνηγοί.
Ἐχω μέσα 'ς τὴν χαρδιά
τὴν βαθύτερη πληγή. »

NANNOYRISMA

Μάγδ. Weber : (Wiegenlied), B, 48. 33

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΩΣΗΝΩΝ
Νανγά, κοιμήσου, γῆραχ πουλάκι μου.
Κοιμοῦντ' οἱ ἄνεμοι εἰς τὰ βουνά.
Σ τὰ δυώ σου μάταια ὁ ὥπνος κάθησε,
καὶ μ' ἔνα φῖλημα τὰ σφαλνᾶ.

—
Θενά κατέβουν τὰ χρυσᾶ δίνειρα
νὰ σὲ σηκώσουν μὲ τὰ πτερά,
καὶ νὰ σὲ φέρουν 'ς ταῖς κρύαις βρύσαις τους,
καὶ 'ς τὰ λειβάδια τὰ δροσερά.

—
Νὰ διῆς τὰ λάφια πῶς τρέχουν γρήγορα,
τ' ἀρνάκια εὔμορφα πῶς πηδοῦν,
πῶς μουρμουρίζουν ν' ἀκοῦς τὰ ἔλατα,
καὶ τ' ἀγριόνακια πῶς κελαΐσσουν.

Θὰ σὲ πλαγιάσουν σὲ τριαντάρυλλα
καὶ σὲ μυρσίναις θὰ σὲ κυλοῦν.

Αἱ γλυκαῖς αὔραις θὰ παιζουν γύρω σου,
καὶ τὰ μαλλάκια σου θὰ φιλοῦν.

—
Καὶ 'ς τὰ λουλούδια πωῦ φέρν' ἡ ἄνοιξις
μὲ πεταλούδαις θενὰ πετᾶς,
μὲ τὴ δροσιά τους θενὰ ποτίζεσαι,
'ς ταῖς εὐωδίαις τους θὰ βουτᾶς.

—
Καὶ μέσ' 'ς τὰ χρῖνα τὸ γλυκοφίλγυρα
ένὸς ἀγγέλου θὰ σὲ ξυπνᾷ.

Κοιμήσου τώρα. Ό ύπνος πρέψει σε.
Κοιμοῦ, πουλί μου, ναννά, μαννά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

